

ΣΥΛ. Μπαράι!
 ΩΡΑ. Ἐγὼ νὰ ἔβγω δηλιγιαννική...
 ΣΥΛ Κ' ἐγὼ Τρικουπικώτατος. Ὠραία ἰδέα, λυμπρὰ ἐκδίκησις.
 ΩΡΑ. Ἄς τὸ εἰποῦμε τοῦ Χάρωνος.
 ΧΑΡΩΝ. Καλὰ κάθεσθε αὐτοῦ ποῦ εἶσθε.

Ἄββακούμ

ΑΝΟΙΞΙΣ

Ὁξ' ἀπὸ 'δῶ, χειμῶνα! ἡ ἀνοιξι προβάλλει
 Μὲ χίλιες δυὸ ὠμορφάδες, μὲ χίλια δυὸ στολίδια.
 Στὰ δένδρα ἡ Φιλομήλα τὸν ἐρχομὸ τῆς ψάλλει
 Καὶ φεύγουνε ἢ γάταις ἀπὸ τὰ κεραμίδια!

Ὁ Ἰλισσὸς κυλίζει τὰ διαυγῆ νερά του
 Καὶ κάθε δένδρο ποῦχει ὁ Δήμαρχος κλαδέψει
 Θεριεύει καὶ ἀπλόνει τῆ δροσερῆ σκιά του,
 Καὶ ὁποιοσ ἔχει μάτια ἄς 'δῆ κι' ἄς τὸ πιστέψη!

Ἡ ἀνοιξι καινούργια στὴ φύσι ὄψι δίδει,
 Καὶ τώρα ποῦ τὰ κτήνη τροφῆ βρίσκουνε ὄλα
 Μέσ' στὸ παχὺ χορτάρι, μέσ' στὸ τριχτὸ γρασιδί,
 Ὁ «Σύλλογος» ἐκ πείνης ἐτίναξε τὰ κῶλα!

Ἄν μὲν χῶτα

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ σιδηροῦς Βίσμαρκ κητέπεσε. Δὲν γνωρίζομεν ποῦ ὀφείλεται ἡ τοιαύτη πτώσις, ἀλλὰ βεβαίως δὲν θὰ ὀφείλεται εἰς τὰς ἐκ Γαργαλιάνων ἢ ἐξ Ἀνάφης ἀνταποκρίσεις τῶν συναδέλφων μας, ἐν αἷς τακτικώτατα ἐφέγετο ἡ ὀλεθρία πολιτικὴ του.

Εἶπεν ἄλλοτε αὐτὸς ὁ σιδηροῦς Ἀρχικαγκελάριος, ὅτι δὲν φοβεῖται ἄλλον παρὰ μόνον τὸν Θεόν. Ἐπρεπε νὰ φοβῆται καὶ τὸν Αὐτοκράτορα του, ἀλλὰ πρὸ πάντων, καθ' ὃ σιδηροῦς, τὴν σκωρίαν.

Ἀλγεινὴν αἰσθησιν ἐνεποίησεν ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ ἀτυχοῦς Σ. Κουκούλεζα. Τὸ συμβάν τοῦτο, ἐνῶ ἔδειξεν, ὅτι ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου μεγάρου ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι φιλότιμοι, ἀφ' ἑτέρου ὑπῆρξε καὶ ἔνδειξις, ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ γίνῃ καὶ χοῆσις οὐχὶ ὀλίγων φιμώτρων.

Σκέψις ἀντιπολιτευομένου.

— Μόνον ἔτσι μποροῦμε νὰ πάρουμε τὴν ἐξουσία. Καθ'

ἐκάστην νὰ γίνῃται μία ἐπερώτησις ἀφορώσα προσωπικῶς ἓνα ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως.

ὑποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, ἵνα ἀναθέσῃ τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς τὸν Σαίν-Ζούστ τῆς Ἀττικαβοιωτίας.

✱

Τὸ ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ παρισινοῦ «Σαριβαρῆ». Ἀναμφιβόλως θὰ τὸ ἔγραψε διὰ τὸν στρατὸν μας καὶ διὰ νὰ τὸ ἀποσπάσωμεν :

— Πῶς, Μαρία!... Ἐνας στρατιώτης 'στὸ κρεβάτι σου!

— Εἶνε πατριώτης μου, ἀφέντη καὶ κατὰ ποῦ λένε 'στὴ Βουλῆ κοιμοῦνται τόσῳ κακὰ 'στὸ στρατῶνα!...

Ἄξιος

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁ «Αἰὼν» ἀπολογεῖται περὶ τῆς ἐκρίζωσεως δένδρων τινῶν, ὡς γράφει, ὡσεὶ δὲν ἦτο καταφανὲς εἰς πάντας τὸ οἰκτρὸν φαινόμενον, εἰς ὃ παριστάμεθα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς Δημάρχου. Διότι, ἡ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν καταστροφὴν τῶν δένδρων τῆς πόλεως διὰ τοιοῦτου κλαδεύματος ὡς στερουμένους τῶν στοιχειωδιστάτων ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώσεως, ὅσας γνωρίζει ὁ ἔσχατος κηπουρός, ἡ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐπιζητεῖται ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ κλαδεύματος. Θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀμαθείας, ἀντὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βανδαλισμοῦ. Ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ «Αἰὼν» γράφει διὰ τρόπον, ἀποκαλύπτοντος παραδόξους περὶ φυτείας ἐντὸς τῶν πόλεων ἰδέας. Ὁ κ. συντάκτης τοῦ πρώην μεγαλωνύμου πολιτικοῦ καὶ νῦν ἀφανοῦς δημοτικοῦ φύλλου μᾶς ὁμιλεῖ περὶ τῶν δένδρων τῶν πόλεων «ὡς ἀποθηκῶν κοινοροῦ (!)... διακωλυόντων τὴν ἀνετοὺ τοῦ ἀέρος κυκλοφορίαν, ἡ ἀποφρασσόντων οἰκοδομήματα, ἅτινα πρέπει ὀλόκληρα νὰ φαινῶνται...» Ἡμεῖς ἐκ τούτων ἐνοήσαμεν, ὅτι ὁ κ. Φιλήμων προαγγέλλει τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ ὠραίου κήπου τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅστις ἀποφράττει ἀπὸ τῶν θαμνῶν τῆς πλατείας ταύτης τὴν θέαν τῆς προσόψεως τοῦ Βαυαρικοῦ στρατῶνος, ὃν ὀνομάζομεν βασιλικὰ Ἀνάκτορα, καὶ μάλιστα τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ μεγάλου βασιλικοῦ κήπου, ὅστις ἀποφράττει τὴν μεσημβρινὴν πρόσοψιν τῶν ἀνακτόρων, τὴν μόνην ὀπωσοῦν καλλιτεχνικὴν τοῦ ἀκόμψου τούτου οἰκοδομήματος. Ἀλλ' ἐπίσης διὰ τῶν ἀνωτέρω φράσεων ὁ φιλόκαλος Δήμαρχος προαγγέλλει τὴν καταστροφὴν τῶν δένδροστοιχιῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καταστροφῆς σχεδὸν συνετελέσθη.

Ἀπροσδόκητος ἐφάνη καὶ ἡ ἐπίθεσις τοῦ κ. Φιλήμονος κατὰ τῶν δένδρων ὡς ἀποθηκῶν κοινοροῦ, ἀφοῦ γνωστὴ εἶνε ἡ θεωρία τοῦ κ. Δημάρχου περὶ τῆς ὀφελείας, ἣν παρέχει εἰς τὴν υἰεῖαν καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς πνεύμονας ἡ κόνις τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ εἰς τὴν